ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A420204016
Lietas arhīva Nr. AA43-0237-18/3
ECLI:LV:ADAT:2018:0927.A420204016.6.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2018. gada 27. septembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Sandra Gintere,
tiesneses Karina Krastiņa un Santa Liniņa

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2016. gada 31. marta lēmuma Nr.31.2-22.10/2300 atcelšanu, sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2017. gada 16. maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Nodokļu kontroles pārvalde veica pieteicēja /pers. A/ iedzīvotāju ienākuma nodokļa (turpmāk – IIN) auditu par 2012., 2013. un 2014. gadu un valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu (turpmāk – VSAOI) auditu par periodu no 2012. gada 1. oktobra līdz 2014. gada 31. decembrim. Audita rezultātā ar VID Nodokļu kontroles pārvaldes Fizisko personu pirmās audita daļas amatpersonas 2015. gada 29. oktobra lēmumu Nr.23.11/L-996 (turpmāk – sākotnējais lēmums) pieteicējam papildu nomaksai budžetā aprēķināts IIN 9595,56 *euro*, soda nauda 2878,67 *euro* un nokavējuma nauda 1417,85 *euro*, kā arī VSAOI 1927,55 *euro*, soda nauda 1927,55 *euro* un nokavējuma nauda 478,37 *euro*.

[2] Izskatot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, VID ģenerāldirektors ar 2016. gada 31. marta lēmumu Nr.31.2-22.10/2300 (turpmāk – Lēmums) atcēla sākotnējo lēmumu daļā par papildu nomaksai noteikto IIN nokavējuma naudu 3,08 *euro* apmērā. Pārējā daļā par papildu nomaksai noteikto IIN 9595,56 *euro*, soda naudu 2878,67 *euro* un nokavējuma naudu 1414,77 *euro*, kā arī VSAOI 1927,55 *euro*, soda naudu 1927,55 *euro* un nokavējumu naudu 478,37 *euro*, apstrīdētais lēmums atstāts negrozīts. Lēmums cita starpā pamatots šādi.

[2.1] Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11. panta $1.^1$ daļu un 19. pantu fiziskā persona, kas ir reģistrējusies kā saimnieciskās darbības veicēja un ar kuru juridiskā persona noslēgusi uzņēmuma līgumu, pati aprēķina un budžetā iemaksā IIN.

No Civillikuma 2212., 213., 2214., 2222. un 2223. panta izriet, ka uzņēmuma līguma slēgšanas mērķis ir konkrēta darba rezultāta radīšana un nodošana pasūtītājam. Uzņēmējs uzņemas veikt darbu kā lietpratējs, speciālists. Uzņēmuma līguma priekšmets nevar būt vispārīga darba veikšana, taču darba rezultāts var būt gan ķermeniska, gan bezķermeniska lieta. Turklāt līguma izpildi fiziska persona veic, izmantojot savus resursus.

[2.2] Laika periodā no 2012. gada 1. janvāra līdz 31. augustam un no 2013. gada 13. augusta līdz 2014. gada 31. decembrim pieteicējs kā saimnieciskās darbības veicējs sadarbojās ar /Nosaukums A/, pēc tās pasūtījuma veicot būvdarbus – dzīvokļu remontu /adrese/. No pušu sadarbības līgumiem izriet, ka pieteicējas būvdarbus sabiedrības uzdevumā un noteiktajos termiņos veica patstāvīgi, ar saviem materiāliem, mehānismiem, instrumentiem un resursiem, kā arī izmantoja uz sava vārda reģistrētas divas vieglās automašīnas, kuru ekspluatācijas izmaksas iekļāva saimnieciskās darbības izdevumos. Savukārt /Nosaukums A/ saskaņā ar līgumiem, pieteicēja noformētajām tāmēm un pieņemšanas-nodošanas aktiem apmaksāja darbu veikšanai nepieciešamo materiālu iegādi un pēc darbu veikšanas pieņēma paveiktos darbus. Tā kā starp pusēm ir noslēgti līgumi par darba rezultātu, VID secināja, ka pieteicēja veiktie darbi pēc būtības bija uzņēmuma līguma izpilde.

VID noraidīja pieteicēja argumentu, ka no /Nosaukums A/ saņemtie naudas līdzekļi ir nevis atlīdzība, bet gan sabiedrības līdzekļi, kurus pieteicējam, iegādājoties celtniecības materiālus, bija jāiztērē tās uzdevumā, iesniedzot tai attaisnojošus dokumentus, jo lietā nav šādu argumentu apstiprinošu pierādījumu. Turklāt celtniecības materiālu iegādes

izdevumus apliecinošie dokumenti ir iekļauti pieteicēja saimnieciskās darbības izdevumos.

[2.3] Pieteicēja saimnieciskās darbības rezultātā gūtie ienākumi 2012. gada janvārī pārsniedza VSAOI objekta minimālo apmēru, tāpēc pieteicējam atbilstoši Ministru kabineta 2010. gada 7. septembra noteikumu Nr.827 „Noteikumi par valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu veicēju reģistrāciju un ziņojumiem par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām un iedzīvotāju ienākuma nodokli" (turpmāk – Noteikumi Nr.827) 12. punktam līdz 2012. gada 10. februārim bija jāreģistrējas VID kā pašnodarbinātajai personai.

Pieteicēja saimnieciskās darbības rezultātā gūtie ienākumi 2013. gada maijā, augustā un septembrī pārsniedza vienu divpadsmito daļu no 2013. gadā noteiktā VSAOI objekta minimālā apmēra pašnodarbinātajam un 2013. gada novembrī un 2014.gada janvārī pārsniedza VSAOI objekta minimālo apmēru. Tādējādi atbilstoši likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 14. panta otrajai daļai un Noteikumu Nr.827 34., 36. un 37. punktam pieteicējam bija pienākums aprēķināt VSAOI, noteiktajā termiņā iesniegt pašnodarbinātās personas ziņojumus par pārskata ceturksni un veikt maksājumus budžetā.

[3] Pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par Lēmuma atcelšanu, pieteikumu pamatojot ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[3.1] No likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11. panta otrās daļas izriet, ka saimnieciskās darbības ieņēmumos neieskaita summas, kas ir saņemtas noteiktiem mērķiem. Saskaņā ar pieteicēja un /Nosaukums A/ noslēgtajiem sadarbības līgumiem pieteicējam sabiedrības vārdā un uzdevumā par tās līdzekļiem bija jāiegādājas nepieciešamie materiāli. Saņemtos līdzekļus pieteicējs varēja iztērēt tikai materiālu iegādei. Čeki un citi darījumu apliecinošie dokumenti ir noformēti uz akciju sabiedrības vārda. Pieteicēja ieskatā no /Nosaukums A/ naudas līdzekļi ir saņemti noteiktam mērķim – lai iegādātos materiālus pasūtītāja vārdā – un tāpēc nav uzskatāmi par atlīdzību vai ienākumiem no saimnieciskās darbības likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" izpratnē. Secīgi uz pieteicēju nav attiecināmas arī Noteikumu Nr.827 prasības.

[3.2] VID nav ņēmis vērā noslēgto sadarbības līgumu īpatnības un būtību, jo sadarbības līgumi ietver arī pilnvarojuma līguma sastāvdaļas, kā arī nav detalizēti pārbaudījis /Nosaukums A/ grāmatvedības dokumentus.

[3.3] VID nokavēja Lēmuma pieņemšanas procesuālo termiņu, līdz ar to Lēmums ir prettiesisks un atceļams.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2017. gada 16. maija spriedumu pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu noraidīts. Spriedums motivēts šādi.

[4.1] Pieteicējs no 2008. gada 2. decembra VID ir reģistrējis saimniecisko darbību, izsniegta apliecība sērija AE Nr.0008428 darbības veidam – citur neklasificētie būvdarbi (*lietas 1. sējuma 173. lapa*), kā arī 2012., 2013. un 2014. gadā ir veicis saimniecisko darbību.

Pieteicējs 2012. un 2013. gadā paralēli bija gan saimnieciskās darbības veicējs, gan /Nosaukums A/ darbinieks. Proti, periodā no 2012. gada 1. oktobra līdz 2013. gada 12. augustam pieteicējs bija /Nosaukums A/ darba ņēmējs un veica algotu darbu, pamatojoties uz 2012. gada 1. oktobra darba līgumu Nr.274 (*lietas 1. sējuma 100.-102. lapa*). Saskaņā ar /Nosaukums A/ audita rezultātiem pieteicējs faktiski strādājis arī 2013. gada 13., 14., 16., 20. un 27. augustā un 6., 7. un 30. septembrī, katrā no minētajām dienām nostrādājot četras stundas (*lietas 3. sējuma 50. lapa*).

Attiecībā uz pieteicēju kā saimnieciskās darbības veicēju lietas materiālos ir 2011. gada 27. decembra sadarbības līgums 15/11 starp pieteicēju un /Nosaukums A/ (*lietas 1. sējuma 103-105. lapa*) un 2014. gada 27. decembra vienošanās pie minētā līguma specifikācijas Nr.1 apjomā (*lietas 1. sējuma 106. lapa*), kā arī 2013. gada 13. augusta sadarbības līgums starp pieteicēju un /Nosaukums A/ (*lietas 1. sējuma 82.-85. lapa*). Līgumos /Nosaukums A/ kā pasūtītājs un pieteicējs kā izpildītājs vienojās, ka pieteicējs ar savu darbaspēku veiks visus darbus, par kuriem darījuma puses ir vienojušās, parakstot darba tāmes. 2013. gada 13. augusta sadarbības līgumā (*lietas 1. sējuma 113.-116. lapa*) papildus norādīti dzīvokļi un citas telpas /adrese A/, kuros saskaņā ar tāmi veicami remonta, montāžas un demontāžas darbi (līgumu 1.1. apakšpunkts). Līgumos noteikts darbības laiks līdz 2017. gada 31. decembrim (līgumu 2.1. apakšpunkts). Par darbu izpildes un apmaksas kārtību 2011. gada 27. decembra sadarbības līgumā 15/11 noteikts, ka pieteicējs pēc katrām 10 dienām uzņēmuma valdes priekšsēdētājam iesniedz Formu 2 par izpildītajiem darbiem un faktūrrēķinu, kas uzņēmumam jāapmaksā trīs darba dienu laikā pēc Formas 2 parakstīšanas (līguma 3. punkts). Savukārt 2013. gada 13. augusta sadarbības līgums paredz, ka visu veikto darbu un ar līguma izpildi saistīto izdevumu apmērs ir 51 878,73 lati, kas pieteicējam tiek samaksāti pa daļām, pārskaitot naudu pieteicēja norādītajā bankas kontā. Pēc pieteicēja pieprasījuma /Nosaukums A/ maksā avansa maksājumu trīs dienu laikā no pieprasījuma datuma (līguma 3.1. un 3.4. apakšpunkts).

[4.2] Uzņēmuma līguma slēgšanas mērķis ir konkrēta darba rezultāta radīšana un nodošana pasūtītājam. Uzņēmējs uzņemas veikt darbu kā lietpratējs, speciālists. Uzņēmuma līguma priekšmets nevar būt vispārīga darba veikšana, taču darba rezultāts var būt gan ķermenisks, gan bezķermenisks. Turklāt līguma izpildi fiziska persona veic, izmantojot savus resursus (*sk. Civillikuma komentāri. Saistību tiesības, prof. K. Torgāna vispārējā zinātniskajā redakcijā, 2000., R: Mans īpašums, 524.-525. lpp.*).

Saskaņā ar divu sadarbības līgumu nosacījumiem pieteicējs būvdarbus objektā /adrese A/ veica patstāvīgi /Nosaukums A/ uzdevumā. Pieteicējs būvdarbu veikšanu nodrošināja ar saviem materiāliem, mehānismiem, instrumentiem un resursiem (2013. gada 13. augusta sadarbības līguma 4.1.2. apakšpunkts). Pieteicējs nodod, bet /Nosaukums A/ pieņem visus darbus saskaņā ar pieņemšanas-nodošanas aktiem, kas tiek pievienoti līgumam un ir tā neatņemama daļa. Pieteicējs apņemas saskaņot ar /Nosaukums A/ izmantoto materiālu apjomu. Tāpat 2013. gada 13. augusta sadarbības līgumā paredzēta darbu vērtība 51 878,73 lati un tas, ka /Nosaukums A/ izmaksā pieteicējam avansu.

Sadarbības līgumi paredz pēc darbu izpildes noformēt darbu pieņemšanas-nodošanas aktu (2011. gada 27. decembra sadarbības līguma 15/11 4.4. apakšpunkts (*acīmredzami domāts 2.2. apakšpunkts*) un 2013. gada 13. augusta sadarbības līguma 2.2. apakšpunkts). 2013. gada 19. decembra un 2014. gada 17. decembra pieņemšanas-nodošanas aktos saskaņā ar 2013. gada 13. augusta sadarbības līguma nosacījumu izpildi norādīts, ka pasūtītājs par darbu ir norēķinājies pilnā apmērā, atbilstoši veicamo darbu tāmēm (3. punkts), pasūtītājam un izpildītājam pretenziju nav (4. punkts).

Pieteicēja saimnieciskās darbības ieņēmumu un izdevumu uzskaites žurnālā 2012.-2014. gadam (*lietas 2. sējuma 94.-154. lapa*) norādīti izdevumi par iegādātiem celtniecības materiāliem un remontdarbiem.

No pieteicēja AS „Swedbank" bankas konta izdrukas (*lietas 1. sējuma 189.-212. lapa*) un /Nosaukums A/ kontu kartītēm 53.101 un 21.90 (*lietas 1. sējuma 86., 87., 92. lapa*) redzams, ka /Nosaukums A/ pieteicējam no 2012. gada janvāra līdz septembrim izmaksāja avansa maksājumus kopumā 25 739 latus, 2013. gadā – 23 500 latus un 2014. gadā – 14 400 *euro*. /Nosaukums A/ atbilstoši līguma nosacījumiem nodrošināja savlaicīgu darbu apmaksu.

[4.3] Pieteicējs jau sākuma sarunas laikā 2015. gada 6. augustā paskaidroja VID, ka ir reģistrējis un uzskaitījis ieņēmumus (naudas līdzekļus), kas tika saņemti kā saimnieciskās darbības veicējam par sniegtajiem pakalpojumiem. Tie tika reģistrēti saimnieciskās darbības ieņēmumu un izdevumu uzskaites žurnālā (*lietas 1. sējuma 31. lapa*).

Pieteicējs pieteikumā atsaucas uz sadarbības līgumiem un norāda, ka par /Nosaukums A/ līdzekļiem tās vārdā iegādājas nepieciešamos materiālus. Čeki un citi darījumu apliecinošie dokumenti ir noformēti uz šīs kompānijas vārda, tādējādi tos nav nepieciešams iekļaut pieteicēja izdevumos, kā arī ienākumos. Faktiski no /Nosaukums A/ saņemtie naudas līdzekli ir uzskatāmi par šīs sabiedrības naudas līdzekļiem, kurus pieteicējs bijis tiesīgs izlietot, lai /Nosaukums A/ uzdevumā un vārdā iegādātos materiālus saskaņā ar noslēgtajiem līgumiem, un tā nav uzskatāma par atlīdzību vai ienākumiem no saimnieciskās darbības.

/Nosaukums A/ grāmatvede /pers. B/ tiesas sēdē paskaidroja, ka bija grūtības nošķirt, kurā brīdī pieteicējs darbu veic kā darbinieks un kurā brīdi kā pašnodarbināta persona. Viņa to izrunāja ar /Nosaukums A/ valdes locekli /pers. C/ un iegrāmatoja tā, kā viņš pateica. /Nosaukums A/ dokumentos uz attaisnojuma dokumentiem vajadzēja būt /Nosaukums A/ rekvizītiem. /pers. B/ apstiprināja, ka ir redzējusi arī pieteicēja paša gatavotās atskaites (*lietas 3. sējuma 72.-104. lapa un 119.-133. lapa*). Visas atskaites nodeva /pers. C/, viņš vēlreiz tās pārbaudīja, un pateica, ka visus pārskaitītos naudas līdzekļus /Nosaukums A/ iegrāmato uz noslēgtā līguma pamata ar pieteicēju kā pašnodarbināto. Laikā, kad pieteicējs bija pašnodarbinātais, darījumi tika iegrāmatoti 21.90 un 53.11, 26.2. grāmatvedības kontos. Tiesa secināja, ka lieciniece apstiprināja, ka 2012., 2013. un 2014. gada /Nosaukums A/ grāmatvedības reģistru grāmatojumi konta kartītē 53.101 (*lietas 1. sējuma 87., 92. lapa*) attiecas uz norēķiniem ar pieteicēju kā pašnodarbināto.

[4.4] Pieteicējs saimnieciskās darbības ieņēmumu un izdevumu uzskaites žurnālā 2012. gadā (*lietas 2.sējuma 131.-154. lapa*) ir norādījis 19 839 latu ieņēmumus. Starp ieņēmumiem daļēji norādīti /Nosaukums A/ avansa maksājumi (9. janvārī 2000 lati, 7. februārī 800 lati, 3. martā 560 lati, 12. martā 1000 lati, 13. martā 1000 lati, 30. martā 500 lati, 2. aprīlī 500 lati, 13. aprīlī 1000 lati, 8. maijā 729 lati, 29. maijā 800 lati, 8. jūnijā 730 lati, 15. jūnijā 1000 lati, 2. jūlijā (*acīmredzami domāts 3. jūlijs*) 800 lati, 16. jūlijā 1500 lati, 20. jūlijā 500 lati, 6. augustā 620 lati, 15. augustā 500 lati, 24. augustā 500 lati, 6. septembrī 800 lati, kopumā 15 839 lati).

Saimnieciskās darbības ieņēmumu un izdevumu uzskaites žurnālā 2013. gadā (*lietas 2. sējuma 111.-130. lapa*) norādīti 15 710 latu ieņēmumi. Starp ieņēmumiem daļēji ir norādīti /Nosaukums A/ avansa maksājumi (27. augustā 3000 lati, 3. septembrī 2000 lati, 4. novembrī 1000 lati, 19. decembrī 3000 lati, kopumā 9000 lati).

Savukārt pieteicēja saimnieciskās darbības ieņēmumu un izdevumu uzskaites žurnālā 2014. gadā (*lietas 2. sējuma 94.-109. lapa*) ir norādīti ieņēmumi 20 870 *euro*. Starp ieņēmumiem daļēji ir norādīti /Nosaukums A/ avansa maksājumi (7. janvārī 3000 lati).

Tiesa atzina, ka pieteicēja AS „Swedbank" norēķinu konta izraksts un /Nosaukums A/ grāmatvedības reģistru grāmatojumi konta kartītē 53.101 un 21.90 apliecina pieteicēja kā pašnodarbinātā darījumus ar /Nosaukums A/.

Auditā ir veikts pārrēķins arī par pieteicēja uzrādītajiem ieņēmumiem (par ko lietā strīda nav) no SIA „Energynet", SIA „Apvienotā Trasta Kompānija", SIA „Capital Solutions" un fiziskās personas /pers. D/.

Līdz ar to pieteicēja ieņēmumi 2012. gadā bija 25 739 lati, 2013. gadā – 30 210 lati, 2014. gadā – 31 420 *euro*.

Pieteicējs saimnieciskās darbības ieņēmumu un izdevumu uzskaites žurnālā 2012. gadā izdevumus ir norādījis 19 881,46 latus, 2013. gadā – 15 131,06 latus, 2014. gadā – 19 897,87 *euro*.

Audita rezultātā samazināti pieteicēja izdevumi, par ko lietā strīda nav, 2012. gadā par 398,3 latiem, 2013. gadā par 3032,03 latiem, 2014. gadā par 1996,50 *euro* un saistībā ar transporta izdevumiem – 2012. gadā par 2511,57 latiem, 2013. gadā par 2683,58 latiem, 2014. gadā par 2683,72 *euro*.

[4.5] Tiesa vērsa uzmanību no lietas materiāliem izrietošajam, ka pieteicējs 2015. gada 5. oktobrī VID iesniegtajiem sadarbības līgumiem pievienoja citu dokumentu kopijas. Tā, papildinot 2011. gada 27. decembra sadarbības līgumu 15/11 (*lietas 1.sējuma 103.-105. lapa*), iesniegtas 2014. gada 7. janvāra specifikācijas Nr.1 (*lietas 1. sējuma 108.-109. lapa*) un 2014. gada 27. decembra vienošanās par līguma izpildi kopijas (*lietas 1. sējuma 106.-107. lapa*), bet, papildinot 2013. gada 13. augusta sadarbības līgumu (*lietas 1. sējuma 113.-116. lapa*), iesniegtas 2013. gada 9. janvāra nodomu protokola (*lietas 1. sējuma 110.-112. lapa*) un 2013. gada 20. decembra vienošanās par līguma nosacījumu grozījumiem kopijas (*lietas 1. sējuma 117.-120. lapa*). Tiesa piekrita VID, ka pieteicēja 2015. gada 5. oktobrī iesniegtie sadarbības līgumi vizuāli un tekstuāli (tostarp puses noslēdz vienošanos par pakalpojumu bez atlīdzības) atšķiras no /Nosaukums A/ tematiskās pārbaudes laikā iegūtajiem un pirmreizēji iesniegtajiem sadarbības līgumiem. Iesniegtajos dokumentos atšķiras /Nosaukums A/ valdes locekļa /pers. C/ paraksts, dokumenti nav reģistrēti sabiedrības grāmatvedības uzskaites

reģistros.

Tādējādi tiesa atzina, ka 2015. gada 5. oktobrī iesniegtie dokumenti nav uzskatāmi par veikto darījumu attaisnojuma dokumentiem, kā arī konstatēja, ka pieteicējs nav iesniedzis 2011. gada 27. decembra sadarbības līgumu 6/11 par specializēto būvdarbu organizēšanu objektā /adrese B/.

[4.6] Pieteicējs ir iesniedzis paša veiktos pierakstus par to, kā ir tērēti /Nosaukums A/ avansa maksājumi (*lietas 3. sējuma 72.-104. lapa, 119.-133. lapa*). Tiesa pierakstiem nepiešķīra vērību, jo, tā kā tie nav izsekojami un saprotami, tie neatbilst likuma „Par grāmatvedību" 2. panta otrajā daļā noteiktajam (grāmatvedības sniegtajai informācijai jābūt patiesai, salīdzināmai, savlaicīgai, nozīmīgai, saprotamai un pilnīgai).

[4.7] Tiesa konstatēja, ka pieteicējs kā saimnieciskās darbības veicējs 2012. gadā saņēmis ieņēmumus 25 739 latus, 2013. gadā – 30 210 latus un 2014. gadā – 31 420 *euro*. Ņemot vērā pieteicēja saimnieciskās darbības ieņēmumu un izdevumu uzskaites žurnālā veiktās izdevumu korekcijas, 2012. gadā saimnieciskās darbības izdevumi nosakāmi 24 507,28 lati, peļņa pirms nodokļiem –1231,72 lati (25 739 – 24 507,28), 2013. gadā – 11 757,15 lati, peļņa pirms nodokļiem – 18 452,85 lati (30 210 – 11 757,15) un 2014. gadā – 16 410,33 *euro*, peļņa pirms nodokļiem – 15 009,67 *euro* (31 420 – 16 410,33).

Pieteicēja 2012. gada ienākumu deklarācijā apliekamie ienākumi nosakāmi 1929,37 lati (alga /Nosaukums B/ 99,88 lati, alga /Nosaukums A/ 403,01 lats, saimnieciskās darbības ienākumi 1231,72 lati un VSAOI 194,76 lati) un, ņemot vērā attaisnotos izdevumus 150 latus, gada neapliekamo minimumu 540 latus, aprēķināto IIN 247,32 latus, avansā samaksāto IIN 111,89 latus un nodokļa maksātāja deklarēto pārmaksu 1,36 latus, pieteicējam papildus aprēķināts IIN 136,79 lati (194,63 *euro*).

Pieteicēja 2013. gada ienākumu deklarācijā apliekamie ienākumi nosakāmi 21 995,20 lati (alga /Nosaukums B/ 2785,85 lati, alga /Nosaukums A/ 434,80 lati, saimnieciskās darbības ienākumi 18 452,85 lati un VSAOI 321,70 lati) un, ņemot vērā attaisnotos izdevumus 150 latus, gada neapliekamo minimumu 540 latus, aprēķināto IIN 4951,02 latus un avansā samaksāto IIN 687,93 latus, pieteicējam papildus aprēķināts IIN 4263,09 lati (6065,83 *euro*).

Pieteicēja 2014. gada ienākumu deklarācijā apliekamie ienākumi nosakāmi 18 399,57 lati (alga /Nosaukums B/ 2197,22 *euro*, saimnieciskās darbības ienākumi 15 009,67 *euro* un VSAOI 1192,68 *euro*) un, ņemot vērā attaisnotos izdevumus 213,43 *euro*, gada neapliekamo minimumu 900 *euro*, aprēķināto IIN 3807,06 *euro* un avansā samaksāto IIN 471,96 *euro*, pieteicējam papildus aprēķināts IIN 3335,10 *euro*.

[4.8] Deklarācijas par 2012. gadu iesniegšanas termiņš bija 2013. gada 3. jūnijs (1. un 2. jūnijs bija brīvdiena), nodokļa samaksas termiņš bija 2013. gada 18. jūnijs. Nokavējuma nauda aprēķināma par 778 dienām no 2013. gada 19. jūnija (nākošā diena pēc nodokļa samaksas termiņa iestāšanās) līdz 2015. gada 5. augustam (audita uzsākšanas diena) un nosakāma 53,22 latu apmērā (136,79 lati x 0,05% x 778 dienas).

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32. panta pirmo, piekto daļu un 29. panta otro daļu papildu nomaksai budžetā par 2012. gadu nosakāms IIN 136,79 lati jeb 194,63 *euro*, soda nauda 41,04 lati (136,79 x 30%) jeb 58,39 *euro* un nokavējuma nauda 53,22 lati jeb 75,73 *euro*.

Gada ienākumu deklarācijas par 2013. gadu iesniegšanas termiņš bija 2014. gada 2. jūnijs (1. jūnijs bija brīvdiena) un nodokļa samaksas termiņš bija 2014. gada 17. jūnijs. Nokavējuma nauda aprēķināma par 414 dienām no 2014. gada 18. jūnija (nākošā diena pēc nodokļa samaksas termiņa iestāšanās) līdz 2015. gada 5. augustam (audita uzsākšanas diena) un nosakāma 882,48 latu apmērā (4263,09 lati x 0,05% x 414 dienas).

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32. panta pirmo, piekto daļu un 29. panta otro daļu papildu nomaksai budžetā par 2013.gadu nosakāms IIN 4263,09 lati jeb 6065,83 *euro*, soda nauda 1278,93 lati (4263,09 x 30%) jeb 1819,75 *euro* un nokavējuma nauda 882,48 lati jeb 1255,66 *euro*.

Secīgi par 2014. gadu nomaksai budžetā nosakāms IIN 3335,10 *euro*, soda nauda 1000,53 *euro* un nokavējuma nauda 83,38 *euro*.

[4.9] No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs nav reģistrējies kā pašnodarbinātā persona un nav VID iesniedzis ziņojumus par pašnodarbinātā vai iekšzemes darba ņēmēja pie darba devēja – ārvalstnieka, vai ārvalstu darba ņēmēja pie darba devēja – ārvalstnieka valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām. Tā kā pieteicēja saimnieciskās darbības rezultātā gūtie ienākumi 2012. gada janvārī bija 3446,47 lati, kas pārsniedza obligāto iemaksu objekta minimālo apmēru 2400 lati, pieteicējam atbilstoši Noteikumu Nr.827 12. punktam līdz 2012. gada 10. februārim bija jāreģistrējas VID.

Pieteicēja saimnieciskās darbības rezultātā gūtie ienākumi 2013. gada maijā, augustā un septembrī pārsniedza vienu divpadsmito daļu no 2013. gadā noteiktā obligāto iemaksu objekta minimālā apmēra pašnodarbinātajam 200 lati un ienākumi 2013. gada novembrī 7160,26 lati un 2014. gada janvārī 12 672,32 *euro* pārsniedza obligāto iemaksu objekta minimālo apmēru 2013.gadā 2400 lati un 2014. gadā 3840 *euro*.

Tiesa secināja, ka atbilstoši likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 14. panta otrajai daļai, Noteikumu Nr.827 34., 36. un 37. punktam pieteicējam bija pienākums aprēķināt VSAOI un noteiktajā termiņā iesniegt pašnodarbinātās personas ziņojumus par pārskata ceturksni un veikt maksājumus budžetā. Tāpēc saskaņā ar likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 1. panta 3. punkta „a" apakšpunktu, 14. panta otro daļu, Noteikumu Nr.827 36. un 37. punktu pieteicējam budžetā aprēķināmas VSAOI 1927,55 *euro* un saskaņā ar likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 16. panta otro daļu, likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29. panta otro daļu, 32. panta pirmo daļu un 34. panta pirmo daļu aprēķināma soda nauda 1927,55 *euro* un nokavējuma nauda 478,37 *euro*.

[4.10] Pieteicējs atsaucas uz Administratīvā procesa likuma 49. panta ceturto daļu, 64. pantu, 84. pantu, kā arī likuma „Par nodokļiem un nodevām" 37. panta ceturto daļu un norāda, ka VID ģenerāldirektors pagarināja Lēmuma pieņemšanas

termiņu par četriem mēnešiem, taču Lēmums tika pieņemts tikai 2016. gada 31.martā, neievērojot termiņu. Tā kā par termiņu neievērošanu nav sniegts pienācīgs pamatojums, Lēmums neatbilst tiesību normām, ir prettiesisks un atceļams.

Tiesa piekrita VID, ka atbilstoši judikatūrai iestādes pieļautais procesuālā termiņa nokavējums pats par sevi nevar būt par pamatu, lai atzītu lēmumu par spēkā neesošu vai atceļamu. Proti, Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Augstākā tiesa) judikatūrā ir atzīts, ka augstākas iestādes lēmuma (administratīvais akts tā galīgajā noformējumā) izdošana nav procesuālā darbība Administratīvā procesa likuma 49. panta izpratnē. Procesuālās darbības ir tādas, kas ir vērstas uz galīgā procesa rezultāta sasniegšanu, bet nevis pats rezultāts, šajā gadījumā, administratīvais akts. Gadījumā, ja augstāka iestāde savlaicīgi neizdod administratīvo aktu, pieteicējam saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 188. panta piekto daļu ir tiesības, arī nesagaidot augstākas iestādes lēmumu, vērsties tiesā par administratīvā akta atcelšanu (par galīgo uzskatot to redakciju, kādu persona pēdējo ir saņēmusi), turklāt tādā gadījumā ir pieļauts ilgāks pārsūdzības termiņš. Lai arī iestādei noteiktā termiņa neievērošana ir procesuāls pārkāpums, procesuālais pārkāpums jāvērtē atkarībā no tā ietekmes uz galīgo lēmumu. Šajā gadījumā no Administratīvā procesa likuma 188. panta piektās daļas var secināt, ka termiņa nokavējuma sekas nevis ietekmē lietas iznākumu, bet ietekmē pārsūdzības termiņu un kārtību (*sk. Augstākās tiesas 2007. gada 12. aprīļa sprieduma Nr.SKA-125/2007 23.5 apakšpunktu un 2008. gada 29. maija sprieduma Nr.SKA-218/2008 11. punktu*).

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2017. gada 16. maija spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, kas pamatota šādi.

[5.1] Pieteicējs par saimnieciskās darbības ieņēmumiem neatzīst no /Nosaukums A/ saņemtos līdzekļus: 2012. gadā 7800 latu apmērā (24. janvārī 3000 lati, 28. februārī 1500 lati, 17. septembrī 1500 lati, 24. septembrī 1800 lati); 2013. gadā 14 500 latu apmērā (17. septembrī 2000 lati, 23. septembrī 2000 lati, 8. novembrī 1000 lati, 12. novembrī 1000 lati, 19. novembrī 1000 lati, 29. novembrī 1000 lati, 2. decembrī 4500 lati, 14. decembrī 2000 lati); 2014. gadā 11 400 *euro* apmērā (10. janvārī 5000 *euro* 21. janvārī 2000 *euro*, 12. martā 1500 *euro*, 4. jūlijā 1000 *euro*, 21. novembrī 900 *euro*, 15. decembrī 1000 *euro*). Šie līdzekļi no akciju sabiedrības tika saņemti, lai iegādātos celtniecības materiālus un citas preces sabiedrības saimnieciskās darbības nodrošināšanai, tāpēc tie ir nodalāmi no līdzekļiem, kurus pieteicējs saņēma kā atlīdzību par darbu un secīgi iekļāva saimnieciskās darbības izdevumos.

[5.2] Pieteicēja sagatavotās piezīmes (atskaites) apstiprina naudas līdzekļu saņemšanu, to apmēru un izlietojumu preču iegādei. Pieteicējs atzīst, ka atskaites neatbilst likuma „Par grāmatvedību" 2. panta otrās daļas prasībām, tomēr tās nav gatavotas iegrāmatošanai, bet gan tam, lai tās kopā ar iegādāto preču pavaddokumentiem iesniegtu /Nosaukums A/, kura pēc tam attiecīgās izmaksas iekļautu izdevumos saimnieciskās darbības nodrošināšanai un izmaksātu pieteicējam avansu. Atskaitēs ir atspoguļots gan skaidras, gan bezskaidras naudas veidā saņemto līdzekļu apmērs.

Pieteicējs tikai audita laikā uzzināja, ka /Nosaukums A/, pretēji savstarpējai norunai, nedzēsa pieteicējam izsniegtos avansa maksājumus, bet saimnieciskās darbības izdevumos divas reizes iekļāva vienus un tos pašus maksājumus – gan kā samaksu pašnodarbinātai personai, gan kā izdevumus saskaņā ar pavadzīmēm. Savukārt pieteicēja grāmatvedībā fiksēti tikai naudas līdzekļu ieskaitījumi, bet ne izdevumi. Tā kā /pers. C/ izvairās gan no pieteicēja, gan no ierašanās tiesā, atskaites ir vienīgais veids, kā pieteicējs var pierādīt naudas līdzekļu saņemšanu un izlietošanu preču iegādei.

[5.3] To, ka pieteicējs no /Nosaukums A/ līdzekļus saņēma un tos izlietoja preču iegādei, papildus apstiprina pieteicēja akciju sabiedrībai iesniegtie čeki un pavadzīmes, kuru esamību konstatēja arī VID, veicot sabiedrības auditu. Turklāt šajos dokumentos norādītā summa pārsniedz to naudas līdzekļu apmēru, kurus pieteicējs neatzīst kā saimnieciskās darbības izdevumus.

[5.4] Tiesa sadarbības līgumus nevērtēja pēc to ekonomiskās būtības un kļūdaini interpretēja līgumu noteikumus. Proti, tiesa izcēla tikai tos noteikumus, kas attiecas uz pieteicēja darbību kā saimnieciskās darbības veicējam, bet nevērtēja tos, no kuriem redzams, ka pieteicējs darbojies kā sabiedrības pilnvarotā persona.

[5.5] Atšķirības /pers. C/ parakstos izskaidrojamas ar to, ka uz dažiem dokumentiem viņš parakstījās pašrocīgi, bet uz dažiem ir paraksta zīmoga nospiedums.

[6] VID rakstveida paskaidrojumā Administratīvajai apgabaltiesai norādīja, ka apelācijas sūdzība nav pamatota. VID uzsvēra, ka pieteicējs atskaites par naudas līdzekļu izlietojumu iesniedza tikai tiesā, savukārt pierādījumi pieteicēja apgalvojumam, ka starp pusēm pastāvēja noruna, ka pieteicējam ir jāiesniedz akciju sabiedrībai atskaites, uz kuru pamata akciju sabiedrībai bija jānoformē avansa maksājumi un jādzēš izmaksātais avanss, lietā nav iegūti. Tas, ka /pers. C/, iespējams, apzināti neieradās uz tiesas sēdi, neatbrīvo pieteicēju no likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38. pantā noteiktā pierādīšanas pienākuma. Tiesa lietā esošos pierādījumus izvērtēja savstarpējā kopsakarā.

[7] Administratīvā apgabaltiesa noteica tiesas sēdes procesuālo darbību veikšanai – liecinieka /pers. C/ nopratināšanai, taču liecinieks uz tiesas sēdēm neieradās. 2018. gada 23. augusta tiesas sēdē apgabaltiesā pieteicējs pauda uzskatu, ka minētā liecinieka liecība par viņam zināmo nemainīs lietas būtību, ka ir iespējams pabeigt lietas izskatīšanu pēc būtības. Vienlaikus pieteicējs norādīja, ka nodokļu parādu esot samaksājis, savulaik saņēmis VID atteikumu slēgt izlīgumu.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304. panta pirmo daļu apgabaltiesa administratīvo lietu izskatīja rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[9] Pieteicējs auditētajā periodā bija veicis VID deklarēto saimniecisko darbību – neklasificētos būvdarbus /Nosaukums A/ objektos 2012., 2013. un 2014. gadā saskaņā ar līgumiem (*sk. šā sprieduma 4.1. punktu*).

Lietā pastāv strīds par VID veikto papildu nodokļu aprēķinu pieteicējam kā saimnieciskās darbības veicējam darījumos ar /Nosaukums A/. Pieteicējs nepiekrīt VID secinājumam, ka no akciju sabiedrības saņemtās naudas summas ir uzskatāmas par saimnieciskās darbības ieņēmumiem likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11. panta otrās daļas izpratnē un nepiekrīt, ka viņam ir pienākums veikt VSAOI maksājumus.

[10] Izvērtējusi Administratīvās rajona tiesas sprieduma motivāciju, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi konstatēja lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus attiecībā uz pieteicēja darījumiem auditētajā periodā un pareizi secināja, ka VID pamatoti veica pieteicējam papildu nodokļu aprēķinu saistībā ar veikto saimniecisko darbību. Tiesas sniegtā argumentācija spriedumā ir pareiza, līdz ar to apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307. panta ceturto daļu pievienojas Administratīvās rajona tiesas spriedumā veiktajam lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai.

Vienlaikus apgabaltiesa norāda, ka pirmās instances tiesas sprieduma motīvu daļā nepamatoti nav norādītas piemērotās tiesību normas, kas pamato IIN papildu aprēķinu pieteicējam, kā arī nav sniegta šo normu analīze, ņemot vērā pieteicēja izvirzītos argumentus, līdz ar to tiesa nav ievērojusi Administratīvā procesa likuma 251. panta piektās daļas prasības sprieduma motivēšanai.

Ievērojot minēto un pieteicēja apelācijas sūdzības argumentus, apgabaltiesa papildus norāda turpmāko.

[11] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" (*normas redakcijā, kas spēkā darījumu veikšanas laikā*) 1. panta pirmā daļa noteic, ka IIN ir nodoklis, ar ko apliek fiziskās personas gūtos ienākumus, un tas sastāv cita starp no nodokļa par ienākumiem no saimnieciskās darbības, ja tie nav uzņēmumu ienākuma nodokļa objekts, un nodokļa no citiem ienākuma avotiem (3. punkts). Atbilstoši šā panta otrajai daļai nodoklis tiek aprēķināts un iemaksāts budžetā divējādā kārtībā: avansā, arī algas nodokļa veidā, un rezumējošā kārtībā, sastādot gada ienākumu deklarāciju, arī fiksētā ienākuma nodokļa, mikrouzņēmumu nodokļa un patentmaksas veidā. Minētā likuma 3. panta pirmā daļa paredz, ka ar nodokli tiek aplikts iekšzemes nodokļa maksātāja taksācijas perioda (kalendārā gada) apliekamo ienākumu apjoms. Algas nodokļa objekts ir maksātāja mēneša apliekamie ienākumi.

Atbilstoši minētajām normām pieteicējam kā saimnieciskās darbības veicējam bija pienākums iesniegt VID gada ienākumu deklarāciju, kuras forma un saturs reglamentēti Ministru kabineta 2012. gada 21. augusta noteikumos Nr.568 „Noteikumi par iedzīvotāju ienākuma nodokļa deklarācijām un to aizpildīšanas kārtību" (*spēkā no 2013. gada 1. janvāra*). VID audita laikā konstatēja, ka pieteicējs gada ienākumu deklarāciju un tās pielikumu par ienākumiem no saimnieciskās darbības bija iesniedzis tikai par 2012. gadu, bet par 2013. un 2014. gadu – nav iesniedzis.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15. panta pirmās daļas 1. un 2. punkts noteic nodokļu maksātāja pienākumu aprēķināt maksājamo (iemaksājamo) nodokļu summas un noteiktajā termiņā un pilnā apmērā nomaksāt nodokļus.

Tādējādi pieteicējs divos taksācijas periodos, kuros viņam bija saimnieciskās darbības ienākumi, nav izpildījis nodokļu maksātāja pienākumu iesniegt gada ienākumu deklarāciju, attiecīgi aprēķinot un veicot nodokļu maksājumus normatīvajos aktos noteiktā kārtībā.

[12] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9. pantā sniegts ar nodokli neapliekamo ienākumu veidu uzskaitījums, 10. pantā – attaisnoto izdevumu uzskaitījums, bet likuma 11. pants atsevišķi reglamentē no saimnieciskās darbības gūtā apliekamā ienākuma noteikšanu.

Šā likuma izpratnē atbilstoši 11. panta $1.^1$ daļai par fiziskās personas saimniecisko darbību ir uzskatāma jebkura darbība, kas vērsta uz preču ražošanu, darbu izpildi, tirdzniecību un pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību. Saimnieciskā darbība ietver arī ar uzņēmuma līguma izpildi saistīto darbību.

Konkrētajā gadījumā, kā to pareizi konstatējusi pirmās instances tiesa, pieteicējs darījumu ar /Nosaukums A/ ietvaros veicis ar uzņēmuma līgumu izpildi saistītu saimniecisko darbību, tā notikusi par atlīdzību, proti, akciju sabiedrība pieteicējam pārskaitījusi konkrētus naudas līdzekļus, kas reģistrēti pieteicēja saimnieciskās darbības ieņēmumu un izdevumu uzskaites žurnālos par 2012., 2013. un 2014. gadu (*sk. šā sprieduma 4.2. un 4.4. punktu*).

[13] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11. panta pirmā daļa noteic, ka fiziskās personas ienākums no saimnieciskās darbības tiek aprēķināts kā šajā pantā noteikto ieņēmumu un ar to gūšanu saistīto izdevumu starpība. 11. panta otrā daļa nosauc ieņēmumu, kas gūti no saimnieciskās darbības, veidus, tie cita starp ir: ieņēmumi no preču, darbu un pakalpojumu pārdošanas; ieņēmumi no īpašuma un telpu iznomāšanas vai izīrēšanas; citi saimnieciskās darbības ieņēmumi (1., 2. un 4. punkts).

Pieteicējs, atsaucoties uz 11. panta otrās daļas normu un Civillikuma 2214. pantu (tā pirmās daļas pirmais teikums noteic – ja norunāts apstrādāt kādu materiālu, tad šis materiāls jāgādā pasūtītājam) norādījis, ka pie saimnieciskās darbības ieņēmumiem nevar ieskaitīt naudas summas, kas domātas konkrētiem mērķiem, proti, lai pasūtītāja vārdā iegādātos

materiālus.

Apgabaltiesa pieteicēja argumentam nepiekrīt un uzskata, ka ne no minētajām nodokļu nomaksu reglamentējošām tiesību normām, ne arī Civillikuma normām neizriet, ka gadījumos, kad saimnieciskās darbības veicējs (uzņēmējs) par pasūtītāja piešķirtajiem naudas līdzekļiem iegādājas būvniecības darbu veikšanai nepieciešamos materiālus, minētie pasūtītāja naudas līdzekļi nav uzskatāmi par uzņēmēja saimnieciskās darbības ieņēmumiem.

Apstāklim, ka pieteicējam kā uzņēmējam jāsniedz konkrētas atskaites par uzņēmuma līguma ietvaros pasūtītāja piešķirto (avansā pieteicēja kontā ieskaitīto) naudas līdzekļu izlietojumu, nav izšķirošas nozīmes, nodokļu normatīvo aktu izpratnē kvalificējot pieteicēja saņemtos naudas līdzekļus. Proti, tā kā pieteicējs uzņēmuma līgumu ietvaros ir saņēmis naudas līdzekļus uzņemto saistību izpildei, šie naudas līdzekļi ir uzskatāmi par pieteicēja kā saimnieciskās darbības veicēja ieņēmumiem. Līdz ar to VID pamatoti audita ietvaros secināja, ka pieteicēja grāmatvedības uzskaitē /Nosaukums A/ piešķirtie naudas līdzekļi nepamatoti nav atzīti kā saimnieciskās darbības ieņēmumi.

Apgabaltiesa jau iepriekš atzina, ka pirmās instances tiesa pareizi konstatēja pieteicēja ienākumu no saimnieciskās darbības apjomu auditējamā periodā.

[14] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 15. pants noteic IIN likmes. Saskaņā ar šā panta $2.^1$ daļu nodokļa likme, ko maksā no saimnieciskās darbības ienākuma, ir 25 procenti. Ievērojot likuma pārejas noteikumu $90.^1$ apakšpunktu, 2013. un 2014. taksācijas gadā nodokļa likme ir 24 procenti. Līdz ar to pieteicējam no saimnieciskās darbības ieņēmumiem, kas apliekami ar nodokli normatīvajos aktos noteiktā kārtībā, bija jāiemaksā IIN valsts budžetā, aprēķinos ņemot vērā minēto nodokļa likmi.

[15] Apgabaltiesa papildus uzsver, ka pieteicēja kā saimnieciskās darbības veicēja pienākums bija kārtot grāmatvedību, lai no tajā esošajiem attaisnojuma dokumentiem būtu saprotami saimnieciskās darbības ieņēmumi uz izdevumi. No sākotnējā lēmumā ietvertā pamatojums konstatējams, ka pieteicēja grāmatvedības dokumentācija ir nepilnīga, arī kļūdaina.

Nav pamatots pieteicēja viedoklis, ka VID nevērtēja pieteicēja saimnieciskas darbības ieņēmumu pamatojumu kopsakarā ar /Nosaukums A/grāmatvedības dokumentiem un ņemot vērā darījumu būtību. No lietas materiāliem secināms, VID bija veicis /Nosaukums A/ tematisko pārbaudi saistībā ar pieteicējam izmaksātajām naudas summām, pieteicēja audita laikā bija vērtējis minētās akciju sabiedrības iesniegtos grāmatvedības dokumentus un konstatējis, ka pieteicēja un akciju sabiedrības grāmatvedībā iekļauti dažāda satura dokumenti par vieniem un tiem pašiem darījumiem (*sk. sākotnēja lēmuma 3.-5. lapa, lietas 2. sējuma 156.-157. lapa*). Līdz ar to VID kritiski vērtēja pieteicēja grāmatvedībā esošos attaisnojuma dokumentus un pieteicēja nodokļu aprēķinam izmantoja /Nosaukums A/ grāmatvedības dokumentus, kā arī ņēma vērā šā uzņēmuma grāmatvedes sniegtos paskaidrojumus par darījumiem ar pieteicēju. Apgabaltiesa lietā konstatētajos faktiskajos apstākļos piekrīt VID veiktajam apstākļu vērtējumam, kas ir tiesisks un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309. pantu, 329. panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2016. gada 31. marta lēmuma Nr.31.2-22.10/2300 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente S. Gintere

Tiesneses K. Krastiņa

S. Liniņa